

Er is iets met koper dat fascineert

Paolo Fresu Devil Quartet

Rita Marcotulli en Luciano Biondini

ZATERDAG 4 OKTOBER – JAZZ BRUGGE - CONCERTGEBOUW

Er is iets met koper dat fascineert. Misschien is het het slaan en het zalvende ervan, dat schel en luid als een zweep kan uithalen, en dan weer zachtjes apologetische woordjes fluistert. Ik weet het alleszins niet, maar het is wel captiverend.

Paolo Fresu liet het me ervaren, hoe hij ellenlange zinnen creëert om uiteindelijk weer, na een solo van tien minuten, het thema boven te halen dat nu klinkt als een eeuwenoude herinnering: melancholisch, ontroerend. 'Muziek om op te zetten als er bezoek langs komt' is de reactie van een andere concertganger, en hij heeft gelijk.

Wat er uit Rita Marcotulli en Luciano Biondini wervelt kan je niet zomaar als achtergrondmuziek in je woonkamer gebruiken. Dat vergt aandacht.

Ja, Fresu was misschien de meer klassieke opvatting van waar mensen aan denken als het over jazz gaat. Dat maakte het ook zo lichtvoetig, ongecompliceerd, gewoon mooi.

Zijn gesproken intermezzo's waren even melodieus als de nummers zelf, en ook daarvoor werd geklapt.

Tegen middernacht aanleunend nog twee lullaby's, 'ninna nanna's' om ons in slaap te soezen en de hele dag te doen vergeten.

'Grazia'

Jolan Wuyts

Soundcaster – jongerenreporter Concertgebouw